

[Gustav Pedersen.]

man skal bruge for at sætte Forbruget ned til det, vi er nødt til at sætte det ned til, vil der selvfølgelig opstaa en Række utilfredse og ogsaa talstærke Grupper, som ikke kan forstaa, at det er retfærdigt, eller at der er gjort, hvad der var muligt, for Retfærdigheden. Men det har jo overhovedet intet med det at gøre at kunne paavise, at det var urigtigt eller overdrevent, hvad jeg sagde i mit første Indlæg her, at de Oplysninger, vi har faaet i Udvalget, i hvert Fald har givet mig den Opfattelse, at der er gjort, hvad der var menneskeligt muligt, for at gennemføre Restriktionerne paa den bedst mulige og mest retfærdige Maade.

Der er for Befolkningen ingen Grund til at ønske, at de ærede Venstrerepræsentanter selv skulde til at forsøge paa at lave en Rationering eller paa anden Maade foranledige, at Beholdninger og Tilførsler slaar til til Forbruget. De kan i hvert Fald være overbevist om, at hvis de stod i en tilsvarende Situation, vilde de møde lige saa megen Kritik som Regeringsforslaget nu og lige saa mange, der ikke kunde forstaa, at Venstres Ordning havde noget med Retfærdighed at gøre.

Jeg er ikke forbavset over, at der ikke har været nogen Mulighed for at finde en Ordning med Venstre i denne Sag. Saa længe vi har haft de midlertidige Afgiftslove til Behandling, har Partiet Venstre stillet sig paa det Standpunkt, at det ikke vilde medvirke til en Ordning, hvorved Staten fik fuld Dækning for de Udgifter, der nødvendigvis maatte komme, og der er altsaa heller ikke noget mærkeligt i, at man ikke gør det i denne Sag.

Der kunde maaske være Grund til at beklage, at Det konservative Folkeparti, som i Princippet er enig i Lovforslaget, ikke vil medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, men jeg synes ikke, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ret til at sige, at Flertallet ikke har villet bøje sig mod Oppositionen. Det, det ærede Medlem forlanger, er nemlig, at vi med meget kort Varsel skal prøve paa at hindre Gennemførelsen af en Rationering, som det i hvert Fald vil være letsindigt paa Forhaand at gaa ud fra kan undværes i en vanskelig Tid. Her er det ikke et Spørgsmaal om, hvad man synes er bedst, her er Spørgsmaalet, hvad der er forsvarligt, og jeg synes ikke, at blot det, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard har kunnet sige, at vi kunde jo prøve, har været tilstrækkelig Argumentation for, at vi skulde prøve paa at medvirke til hele Ord-

ningens Kuldkastelse. Dertil kommer endelig, at naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard er enig i Forslagets Princip, saa skulde de 3 Maaneder, Loven skal gælde, vel ikke være en saadan Udfordring til det ærede Medlems Standpunkt, at der ikke skulde kunne samles Enighed om den.

Sønderup: Den ærede socialdemokratiske Ordfører beklagede sig i høj Grad over, at Venstre aldrig har været villig til at hjælpe med til, at Staten kunde faa Indtægter. Nu kunde der føres en lang Debat om det Spørgsmaal, men jeg skal indskrænke mig til at gøre den Bemærkning, at da vi i Oktober behandlede de ekstraordinære Skatteforslag, stemte vi for dem. Endvidere kunde jeg ogsaa, for at gøre det ganske kort, spørge det ærede Medlem, om vi ikke almindeligvis har stemt for de forskellige Finanslove, der er blevet vedtaget, og som har indeholdt de Midler, der var fornødne til Statshusholdningens Førelse.

Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) kunde ikke afholde sig fra at komme tilbage til den Debat, vi førte forleden, idet han paa ny — om end Udtrykkene ikke var saa stærke som sidst, var Mening den samme — forsøgte at vise, at det var mig, der praktisk talt næsten stod bag ved det Benzinforslag, som vi har til Behandling her i Dag. Jeg sagde til det ærede Medlem forleden, at jeg stærkt havde understreget, at Forudsætningen, hvis man eventuelt skulde skride til en Forhøjelse af Benzinafgiften, var den, at Tildelingen skulde være almindelig; men det ærede Medlem vil vel ikke for Alvor paa-staa, at den Tildeling, der finder Sted i disse Dage, er almindelig? Jeg synes tværtimod — og jeg tror, at Flertallet af Befolkningen, i hvert Fald af de motorkørende, har den samme Opfattelse —, at det er en ganske ualmindelig Form for Tildeling, man har valgt.

Over for den højtærede Finansminister vil jeg gerne gøre gældende, at jeg ser ikke rettere, end at der i vort Forslag er de Penge, som er nødvendige, for at Kommunerne kan fortsætte paa det Grundlag, som hidtil har været gældende. Ifølge de Oplysninger, der foreligger, har Benzinafgiften i Fjor indbragt godt og vel 28 Mill. Kr. Hvis vi nu forudsætter, at Beløbet gaar ned med $\frac{1}{3}$, saa skulde det altsaa blive reduceret med ca. 9 Mill. Kr., men Benzinfemøren vil jo, selv med samme Reduktion, give 14—15 Mill. Kr. Sætter man disse to